

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт
Філалагічны факультэт
Кафедра гісторыі беларускай літаратуры
Анатацыя да дыпломнай работы
«АСОБА ЕЎФРАСІННІ ПОЛАЦКАЙ Ў БЕЛАРУСКАЙ ПРОЗЕ»
Юша Яўген Іванавіч
кіраўнік Казкова Таццяна Пятроўна
2015

РЭФЕРАТ
Юша Яўген Іванавіч

АСОБА ЕЎФРАСІННІ ПОЛАЦКАЙ Ў БЕЛАРУСКАЙ ПРОЗЕ

Аб’ём – 61 старонка, 78 выкарыстаных крыніц.

Ключавыя словы – агіяграфія, сімвал, жыццё, вобраз, асветніцтва, стыль, ідэалізацыя, гістарычная проза, аповесць.

Аб’ектам даследавання з’яўляецца “Аповесць жыцця і смерці святой і блажэннай і найпадобнейшай Еўфрасінні”, аповесць В. Іпатавай “Прадыслава”, раман-жыццё В. Коўтун “Пакліканыя”.

Мэта даследавання – на прыкладзе старажытага помніка агіяграфічнай літаратуры “Жыцця Еўфрасінні Полацкай”, аповесці В. Іпатавай “Прадыслава” і рамана-жыцця В. Коўтун “Пакліканыя” вызначыць асаблівасці матэрыяла асэнсавання вобраза прападобнай Еўфрасінні ў беларускай прозе.

Метадалагічнай асновай дыпломнай работы служыць прынцыпы гістарычна-культурнага і параўнальна-супастаўляльнага літаратуразнаўства.

Імя Еўфрасінні Полацкай даўно выйшла далёка за межы старажытнай эпохі. Яе справы і вобраз набылі найвышэйшую якасць нацыянальнага сімвала самаадданага служэння высякародным ідэалам, вернасці сваёй Радзіме. “Аповесць жыцця і смерці святой і блажэннай і найпадобнейшай Еўфрасінні” створана паводле канонаў агіяграфічнага жанру, таму вобраз Еўфрасінні ў ім ідэалізаваны і, нягледзячы на прысутнасць пэўных побытавых рэалій і біяграфічных фактаў, мала індывідуалізаваны. Вобраз святой Еўфрасінні ў беларускай прозе прадстаўлены творами пісьменнікаў розных літаратурных пакаленняў і светапоглядных арыентацый. В. Іпатава ў аповесці “Прадыслава” стварыла не ідэалізаваны, узяты з жыцця вобраз святой, а індывідуалізаваны, напоўнены духоўнымі перажываннямі і ваганнямі характар гераіні. В. Коўтун таксама адмовілася ад ідэалізацыі вобраза Еўфрасінні Полацкай.

Асноўныя палажэнні дыпломнай работы адзначаны дыпламам II ступені ў намінацыі “Навукова-даследчая работа” на конкурсе творчых работ, прысвечаных Году кнігі і 910-годдзю Еўфрасінні Полацкай.

РЕФЕРАТ
Юша Евгений Иванович

ЛИЧНОСТЬ ЕВФРОСИНИИ ПОЛОЦКОЙ В БЕЛОРУССКОЙ ПРОЗЕ

Объем – 61 страница, 78 использованных источников.

Ключевые слова – агиография, символ, житие, образ, просветительница, стиль, идеализация, историческая проза, повесть.

Объектом исследования является «Повесть жизни и смерти святой и блаженной и преподобной Евфросинии», повесть О. Ипатовой «Продислава», роман-житие В. Ковтун «Призванные».

Цель исследования – на примере древнего памятника агиографической литературы «Жития Евфросинии Полоцкой», повести О. Ипатовой «Продислава» и романа-жития В. Ковтун «Призванные» определить особенности художественного осмысления образа преподобной Евфросинии в белорусской прозе.

Методологической основой дипломной работы служат принципы историко-культурного и сравнительно-сопоставительного литературоведения.

Имя Евфросинии Полоцкой давно вышло за пределы древней эпохи. Ее деятельность и образ приобрели высочайшее качество национального символа самоотверженного служения благородным идеалам, верности своей Родине. «Повесть жизни и смерти святой и блаженной и преподобной Евфросинии» создана согласно канонам автобиографического жанра, поэтому образ Евфросинии в нем идеализированный и, несмотря на присутствие определенных бытовых реалий и биографических фактов, мало индивидуализированный. Образ святой Евфросинии в белорусской прозе представлен произведениями писателей разных литературных поколений и мировоззренческих ориентаций. О. Ипатова в повести «Продислава» создала не идеализированный, возвышенный облик святой, а индивидуализированный, наполненный духовными переживаниями и колебаниями характер героини. В. Ковтун также отказалась от идеализации образа Евфросинии Полоцкой.

Основные положения дипломной работы отмечены дипломом II степени в номинации «Научно-исследовательская работа» на конкурсе творческих работ, посвященных Году книги и 910-летию Евфросинии Полоцкой.

ABSTRACT
Yusha Evgeny

PERSONALITY EUPHROSYNE IN THE BELARUSIAN PROSE

Volume – 61 pages, 78 of the sources used.

Keywords – hagiography, symbol, life, image, style, idealization, historical fiction, the story.

The object of the research is “The story of life and death of His Holiness and Beatitude, and St. Euphrosyne”, the story O. Ipatovoy “Prodislava”, novel-life V. Kovtun “Encouraged”.

The purpose of research – for example, the ancient monument of hagiographic literature, “The Life of Euphrosyne” story O. Ipatovoy “Prodislava” and the novel-life of V. Kovtun “Encouraged” to determine artistic interpretation features the image of St. Euphrosyne in the Belarusian prose.

The methodological basis for course work are the principles of the historical-cultural and comparative-a comparative study of literature.

Name Euphrosyne long gone beyond the ancient era. Its activities and purchased the highest quality image of national symbol of selfless service to the noble idea of loyalty to their homeland. “The story of life and death of His Holiness and Beatitude, and St. Euphrosyne” created according to the canons of the autobiographical genre, so the image of an idealized Euphrosyne it, and despite the presence of certain household realizations and biographical facts, little individualized. The image of St. Euphrosyne in the Belarusian prose is represented by the works of writers of different generations of literary and philosophical orientation. O. Ipatova in the story “Prodislava” to create not an idealized, sublime Look sacred and personalized full of spiritual experiences, and fluctuations in the character of the heroine. V. Kovtun also refused idealization image Euphrosyne.

The main provisions of the course work awarded the diploma of II degree in nomination “Scientific research” in the competition of creative works dedicated to the Year of the book and the 910 anniversary of Euphrosyne.